

LEMA: Ses belleses

Del geni dels Trovaires qui tenen escomesa
per enlairar son estre amb llur inspirat seny,
plauria ses esparses, rublertes de bellesa,
ses endreces i càntics que lloan la grandesa
de lo muró ciclòpic anomenat Montseny.

Els miren fantasiosos tes testes gegantines,
aon soplug ne tenen els gnomos i endriacs,
ells miren la blancúria sens fi de tes boirines,
que són el cast *velàrium* de sílfides i ondines
qui viuen joganeres en cascades i llacs.

Escalant ta muntanya amb confortant fatlera,
remor sentes de Pàtria qui inspira sa cançó,
son cor del tot s'omplena de joia la més vera,
quan coronada miren de neu l'alta cimera,
que agresta s'anomena de l'*Home lo Turó*.

Sortir a trenc de l'auba, quan trinen plaenteres
les aus en les boscúries i quan canten els galls,
deixant els camins baixos, atravessant creueres,
per enfilat-me altívol als cims de tes cingleres,
d'aon contemplar puga la *Creu de Matagalls*.

Llavores esplayant-me amb sens igual ventura,
mon esperit anhela anar-se'n més enllà,
i ubriagat pel zèfir que Eolo s'em figura,
al traspassar la serra m'ofrena s'hermosura
el *Pic de les Agudes* que al veure'l paor fa.